

«Πόλεμος & Ειρήνη στην Κορέα»

Ένα από τα πιο χαρακτηριστικά στοιχεία της ζωής στη Σεούλ, Ν.Κορέα είναι η συνεχής μίξη της κοινωνικής προόδου και οικονομικής ανάπτυξης από τη μια πλευρά, με την απειλή του πολέμου και την υπερ-στρατικοποίηση από την άλλη. Για την οικογένειά μας αυτή η ένταση κατέστη ακόμα πιο ρεαλιστική κατά τη διάρκεια μιας πρόσφατης επίσκεψης στην «ΑΖ», η «αποστρατικοποιημένη ζώνη» των συνόρων που έχει διχάσει τη Βόρειο και Νότια Κορέα από το 1953, την οποία ο πρώην Πρόεδρος Μπιλ Κλίντον κάποτε περιέγραψε ως «το πιο τρομακτικό μέρος στη γη».

Michael & Gia Hamalis στην ΑΖ, έξω από το 3ο τούνελ.

Η ΑΖ είναι από μόνη της ένα περίεργο κράμα, τουριστικά λεωφορεία, καταστήματα με είδη δώρων, ευκαιρίες για λήψη φωτογραφιών στέκονται στην ίδια πλευρά με την οξεία συνειδητοποίηση των χιλιάδων χαμένων ζώνων και των πραγματικών στρατιωτών (και από τις δύο πλευρές) έτοιμων και οπλισμένων για μάχη. Χαιρόμαστε που το βιώσαμε και ευγνώμωνες που το καταφέραμε με τον ξάδερφό μας Anthony Vandarakis κατά την επισκεπή του στις αρχές Απριλίου. Αλλά η ΑΖ είναι επίσης μια σκληρή υπενθύμιση αυτών που χώριζαν τις οικογένειες, μετέτρεπαν τους γείτονες σε εχθρούς και βίαια είχαν αφαιρέσει τόσες πολύτιμες ζωές. Αν δεν υπήρχε αμαρτία, δεν θα υπήρχαν πόλεμοι, αν ο κόσμος δεν είχε πέσει, δεν θα υπήρχε καμία ανάγκη για τους άνδρες και τις γυναίκες να στρατολογηθούν και να

υπηρετήσουν αυτούς τους σωματικά και πνευματικά επικίνδυνους ρόλους.

Ο νόμος στην Κορέα απαιτεί από όλους τους άνδρες να έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον 21 μήνες στρατιωτικής θητείας πριν από την ηλικία των 30. Οι γυναίκες έχουν το δικαίωμα να καταγούν αλλά δεν είναι υποχρεωτικό. Λόγω των ιεραρχιών με βάση την ηλικία που παραμένουν στην κουλτούρα της Κορέας από την επιρροή του Κομφουκίου, οι περισσότεροι νέοι άνδρες θ' αρχίσουν τη στρατιωτική θητεία τους όταν θα είναι 19 ή 20 ετών (αντί να περιμένουν μέχρι να είναι μεγαλύτεροι και τότε οι στρατιωτικοί ανώτεροί τους να είναι μικρότεροι από αυτούς), συνήθως λαμβάνοντας μια άδεια δυο ετών στη μέση των πανεπιστημιακών σπουδών τους.

Κάθε φορά που ένας νεαρός άνδρας ετοιμάζεται να αναχωρήσει για το στρατιωτικό του καθήκον, οι πιστοί συγκεντρώνονται στην Εκκλησία για να προσευχηθούν σε μια ειδική λειτουργία για την ευημερία και την προστασία του στρατιώτη. Είναι ένα συναισθηματικό γεγονός, ένα είδος ιεροτελεστίας της μετάβασης και επικοινωνεί την αγάπη της Εκκλησίας για τα μέλη της.

Ενώ δεν υπάρχει τίποτα όμορφο ή καλό στον πόλεμο αυτόν καθαυτόν, οι ακραίες καταστάσεις που αντιμετωπίζουν οι στρατιώτες τους δίνουν τις ευκαιρίες να ναταποκριθούν με όμορφους και καλούς τρόπους στη φρίκη που αντιμετωπίζουν. Εντός της Ορθοδόξου Κοινότητας της Κορέας υπάρχουν πολλές τέτοιες ιστορίες Ορθοδόξου Χριστιανικού ηρωισμού, μια εκ των οποίων αφορά στην περίοδο του Πάσχα που γιορτάζουμε τώρα.

Το 1951 κατά τη διάρκεια του πολέμου της Κορέας, η Σεούλ είχε καταληφθεί ξανά από τις κομμουνιστικές δυνάμεις της Βορείου Κορέας. Ο Λοχίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Αμβρόσιος ευλογεί έναν νεαρό άνδρα πριν αρχίσει τη στρατιωτική του θητεία

της Πολεμικής Αεροπορίας των Η.Π.Α Jack Kudla, Ορθόδοξος Χριστιανός από το Rankin της Πενσυλβάνια, περιπολούσε στους δρόμους μιας ερειπωμένης πόλης, όταν παρατήρησε έναν ορθόδοξο τύπου σταυρό στην κορυφή ενός τοίχου κτιρίου που παρέμεινε όρθιος. Ο Kudla, που μικρός βοηθούσε στο ιερό, κατευθύνθηκε μέσα στην καμμένη εκκλησία και είδε κατεστραμμένες εικόνες και άλλα ιερά αντικείμενα ανάμεσα στα συντρίμια. Στη συνέχεια το μάτι του έπιασε ένα γνώριμο ξύλινο σκεύος-το ξεσκέπασε και ανεκάλυψε μέσα σε αυτό ένα άθικτο και πανέμορφο «Επιτάφιο» (τη μεγάλη κεντημένη σε ύφασμα εικόνα του Σώματος Του Χριστού, την οποία τιμούμε και φέρουμε μέσα στην εκκλησία τη Μ.Παρασκευή). Ο Kudla συνειδητοποίησε ότι η εκκλησία είχε εγκαταλειφθεί, έτσι μετακίνησε τον Επιτάφιο από τη θήκη του και τον πήρε να τον δείξει στο Διοικητή του. Ο Διοικητής ενέκρινε την απόφαση του Kudla να προστατεύσει την ιερή εικόνα από τη βεβήλωση και ο Kudla ταχυδρόμησε το θησαυρό στην ενορία του στην πατρίδα για ασφαλή φύλαξη.

Ο Επιτάφιος ήταν ένα εξαιρετικό έργο τέχνης, χειροποίητο και κεντημένο σ' ένα Ρωσικό μοναστήρι το 1874 και ήρθε στην Κορέα μαζί με τους πρώτους Ιεραποστόλους. Ζυγίζει πάνω από 6 κιλά!

Μετά τη χρήση του διασωθέντος Επιταφίου για μερικά χρόνια κατά τη διάρκεια των Ακολουθιών της Μ.Παρασκευής, η ενορία στην Πενσυλβάνια το αποθήκευσε και κατά καιρούς προσπάθησε να μάθει αν είχαν μείνει Ορθόδοξοι Χριστιανοί στην Κορέα. Τότε με τη Χάρη Του Θεού και με τη βοήθεια του Διαδικτύου, η ιστορία πήρε μια θεαματική τροπή. Ένας Ορθόδοξος Σέρβος Λοχαγός του Αμερικανικού Στρατού, Rade Radovich, στάθμευε στην Κορέα και θυμήθηκε ότι είχε ακούσει από έναν συνταξιοδοτημένο αδερφό ιερέα για έναν Επιτάφιο που είχε διασωθεί κατά τη διάρκεια του πολέμου της Κορέας και μετεφέρθη σε μια ενορία που κάποτε υπηρέτησε στο Rankin της Πενσυλβάνια. Ο Λοχαγός Radovich το μοιράστηκε αυτό με τους Ορθοδόξους με τους οποίους συναντήθηκε στη Σεούλ. Μέσω μηνυμάτων στις ορθόδοξες ιστοσελίδες, μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου καθώς και διεθνούς συνεργασίας, η ιερή εικόνα του Χριστού εντοπίστηκε και επεστράφη στη Σεούλ το 1997, ακριβώς πάνω στην ώρα για τις Ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας. Ο πρώην Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορέας κ. Σωτήριος και αρκετοί από τους Κορεάτες πιστούς συνάντησαν την Ορθόδοξη αντιπροσωπεία από τις Η.Π.Α στο αεροδρόμιο για να παραλάβουν την Αγία Εικόνα με ευλάβεια και προσευχές. Καθώς προχωρούσαν μέσα στον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Νικολάου έψαλλαν τους Ύμνους του Επιταφίου Θρήνου. Πολλοί από τους μεγαλύτερους Κορεάτες Ορθοδόξους θυμήθηκαν τον Επιτάφιο από την παιδική τους ηλικία – πριν από τον πόλεμο της Κορέας- και ξέσπασαν σε κλάμματα όταν τον είδαν ξανά. Δόξα τω Θεώ !

Ο όμορφος “Επιτάφιος” των 142 ετών-διασωθείς κατά τη διάρκεια του πολέμου της Κορέας.

Ο κ. Πέρρυ Χαμάλης είναι Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Σικάγου, και αυτόν τον χρόνο διδάσκει στο Πανεπιστήμιο YONSEI της Σεούλ, Ν.Κορέα.